

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Kraufauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XIV. Stück.

Ausgegeben und versendet am 30. April 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XIV.

Wydany i rozestany dnia 30 Kwietnia 1856.

50.

Verordnung des Armee-Ober-Commando, des Finanzministeriums und der obersten Polizeibehörde vom 11. März 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 45, ausgegeben am 17. April 1856),

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch die Wirksamkeit der Verordnung vom 28. November 1855, Nr. 205 des Reichs-Gesetz-Blattes *), über das Gebührenausmaß für die Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, aus Anlaß ihrer Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Civil-Strafgerichte, auch auf die Fälle ihrer Vorladung vor die Militärgerichte oder bei Gefällsverhandlungen ausgedehnt wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 8. März 1856 anzuordnen geruhet, daß die in der Verordnung vom 28. November 1855, Nr. 205 des Reichs-Gesetz-Blattes *), verzeichneten, das Gebührenausmaß für die Gensd'armeriemannschaft vom Wachtmeister abwärts, aus Anlaß ihrer Vorladung als Zeugen in Straffällen vor die Civil-Strafgerichte regelnden Bestimmungen, im ganzen Umfange der Kaiserstaates, auch auf jene Fälle ausgedehnt werden, wo der Gensd'arme vor den Militärgerichten oder bei Gefällsverhandlungen als Zeuge zu erscheinen hat.

Die Zeugengebühr ist in den letztangedeuteten Fällen auf Rechnung jenes Verwaltungszweiges zu erfolgen, in dessen Bereich die Vernehmung des Gensd'armen stattgefunden hat.

Freiherr von **Kempen** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Freiherr von **Bamberg** m. p.

51.

Verordnung des Ministeriums für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 27. März 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 46, ausgegeben am 17. April 1856),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über das Verfahren bei Ertheilung von Concessionen zu periodischen Landtransport-Unternehmungen.

Im Nachhange und zur Erläuterung des Erlasses des Handelsministeriums vom 20. December 1850 über Privatunternehmungen periodischer Personentransporte (Reichs-Gesetz-Blatt, I. Stück, Jahrgang 1851, Nr. 1**) und der Verordnung vom 15. Jänner 1855, über das Verfahren bei Ertheilung der Befugnisse zu solchen Unternehmungen (Reichs-Gesetz-Blatt, IV. Stück, Jahrgang 1855, Nr. 11***), wird im Einver-

*) Landes-Regierungs-Blatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XLV. Stück, Nr. 219, Seite 543.

**) Landes-Gesetz- und Regierungs-Blatt für Galizien, Jahrgang 1851, III. Stück, Nr. 3, Seite 59.

***) Landes-Regierungs-Blatt, Jahrgang 1855, erste Abtheilung, VIII. Stück, Nr. 25, Seite 128.

50.

Rozporządzenie Nadkomendy Armii, Ministerstwa Skarbu
i Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 11 Marca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 45, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące w całej rozległości Cesarstwa,

mocą którego rozciąga się działalność Rozporządzenia z dnia 28 Listopada 1855, Nr. 205 Dziennika Praw Państwa *), o wymiarze należitości dla żandarmeryi niżej wachmistrza, z powodu wezwania żandarmów na świadków w przypadkach karnych przed sądy karne cywilne, również w razach wezwania ich przed sądy wojskowe lub w sprawach skarbowych.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył rozporządzić Najwyższą Uchwałą z dnia 8 Marca 1856, iżby postanowienia przepisane Rozporządzeniem z dnia 28 Listopada 1855, Nr. 205 Dziennika Praw Państwa *), regulujące wymiar należitości dla żandarmeryi niżej wachmistrza, z powodu wezwania żandarmów na świadków w przypadkach karnych, rozciągnięte były w całej rozległości Cesarstwa także na owe wypadki, w których żandarm jako świadek ma się stawić przed sądem wojskowym lub w sprawach skarbowych.

W razach tych na ostatku wymienionych, wydaną będzie należitość na rachunek owęj gałęzi administracyi, w której zakresie nastąpiło wysłuchanie żandarma.

Baron **Kempen** m. p.Baron **Bruck** m. p.• Baron **Bamberg** m. p.

51.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu, Przemysłu i Budowli
publicznych z dnia 27 Marca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 46, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

o postępowaniu przy udzielaniu koncesyj na przedsiębiorstwa peryodycznych transportów krajowych.

W dodatku do objaśnienia Rozrządzenia Ministerstwa Handlu z dnia 20 Grudnia 1850 r., o prywatnych przedsiębiorstwach peryodycznych transportów osób (Dziennik Praw Państwa, Część I, Rok 1851, Nr. 1 **) i Rozporządzenia z dnia 15 Stycznia 1855, o postępowaniu przy udzielaniu koncesyj na takie przedsiębiorstwa (Dziennik Praw Państwa, Część IV, Rok 1855, Nr. 11 ***), ustanawia się

*) Dziennik Rządu Krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XIV, Nr. 219, stronica 543.

**) Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Galicyi, Rok 1851, Część III, Nr. 3, strona 59.

***) Dziennik Rządu Krajowego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt VIII, Nr. 25, strona 128.

nehmen mit dem Ministerium des Innern festgesetzt, daß nur jene periodischen Personentransport-Unternehmungen an die Concession der Landesstelle gebunden sind, welche auf Poststraßen und mit Pferdewechsel betrieben werden.

Alle anderen periodischen Personentransport-Unternehmungen können von den gewöhnlichen Gewerbsbehörden erster Instanz verliehen werden, und es ist ihre Verleihung an keine anderen als die allgemeinen, hinsichtlich der Fuhrgewerbs-Berechtigungen bestehenden Normen gebunden.

Als Poststraßen werden hierbei nur jene Straßen angesehen, auf welchen Fahrpost-Stationen bestehen.

Gegen die Verweigerung einer Concession der letzteren Kategorie steht der Recurs an die politische Landesstelle, und in dritter Instanz, sowie bei Concessionen der ersten Kategorie in zweiter Instanz, an das Ministerium für Handel und Gewerbe offen, welches bei Entscheidung derartiger Recurse mit dem Ministerium des Innern das Einvernehmen pflegen wird.

Ritter von Toggenburg m. p.

52.

Erlaß des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 3. April 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XIV. Stück, Nr. 47, ausgegeben am 17. April 1856),

wirksam für den ganzen Umfang der Monarchie,

womit die Einführung von Absolutorien, als der legalen Beweisdocumente über den Umstand, daß ein Studirender einer rechts- und staatswissenschaftlichen Facultät oder Rechtsakademie seine akademischen Studien den bestehenden Gesetzen gemäß zurückgelegt habe, angeordnet und das Verhältniß dieser Absolutorien zu den bisher üblichen Abgangszeugnissen bestimmt wird.

Um in Zukunft, und insbesondere in der ersten Periode der Durchführung des neuen rechts- und staatswissenschaftlichen Studienplanes den Staatsbehörden, Staatsprüfungs-Commissionen und rechts- und staatswissenschaftlichen Facultäten eine feste und sichere Cynosur der Beurtheilung darzubieten, ob ein Candidat, welcher sich bei ihnen zur Aufnahme in die Conceptspraxis oder zu einer die volle Absolvirung des akademischen Studiums voraussetzenden Prüfung meldet, diese Bedingung den bestehenden Gesetzen gemäß erfüllt, das ist, sein akademisches Quadriennium oder beziehungsweise Triennium giltig vollendet habe, wird hiemit Folgendes angeordnet:

§. 1.

Für die ordentlichen Rechtshörer der Universitäten Wien, Prag, Pesth, Krakau, Lemberg, Graz und Innsbruck, und der bestehenden k. k. Rechtsakademien, welche mit dem Sommersemester 1855-56 oder späterhin ihr akademisches Quadriennium oder Triennium vollenden, und nach den bestehenden Anordnungen eines Beweises hierüber

w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, iż tylko te peryodyczne przedsiębiorstwa transportu osób zawisły od koncesyj Władzy Krajowej, które po *gościńcach pocztowych* i z *odmianą koni* odbywają się.

Wszystkie inne przedsiębiorstwa peryodycznego transportu osób nadane być mogą od zwykłej władzy przemysłowej pierwszej instancyi, a udzielanie takowych nie zawisło od żadnych innych, jak tylko ogólnych względem uprawnienia do przemysłu furmańskiego istniejących przepisów.

Za gościńce pocztowe uważane są tylko te gościńce, na których stacye pocztowe istnieją.

Przeciw odmówieniu koncesyi kategorii ostatniej wolny jest rekurs do politycznej Władzy Krajowej, a w instancyi trzeciej, niemniej przy koncesyach pierwszej kategorii w drugiej instancyi, do Ministerstwa Handlu i Przemysłu, które przy rozstrzyganiu takowych rekursów z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych porozumie się.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

52.

Rozządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświecenia z dnia 3 Kwietnia 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 47, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące całą Monarchią,

mocą którego nakazuje się zaprowadzenie absolutoryów, jako prawnych dokumentów dowodu téj okoliczności, iż uczeń fakultetu nauk prawnych i politycznych lub akademii prawniczej odbył swe nauki akademiczne zgodnie z istniejącemi prawami, i ustanawia się stosunek tychże absolutoryów do używanych dotąd zaświadczeń odchodowych.

Celem nadania nadal, a zwłaszcza w pierwszym okresie przeprowadzenia nowego planu nauk prawnych i politycznych, władzom Państwa, komisjom egzaminów rządowych i fakultetom prawniczo- i polityczno-naukowym stałej i pewnej cynozury w osądzeniu, czy kandydat, meldujący się u nich do przyjęcia na praktykę konceptową albo do egzaminu poprzedzonego zupełnym odbyciem nauk akademicznych, dopełnił tegoż warunku zgodnie z istniejącemi prawami, to jest odbył akademiczne czteroletnie lub względnie trzyletnie, rozporządza się niniejszém co następuje:

§. 1.

Dla zwyczajnych słuchaczy prawa na Uniwersytetach Wiedeńskim, Pragskim, Peszleńskim, Krakowskim, Lwowskim, Grackim i Insbruckim, tudzież w istniejących C. K. akademiach prawnych, którzy w półroczu letniém 1855—1856 lub później skończą akademiczne czteroletnie lub trzyletnie, i wedle istniejących

zu was immer für einem praktischen oder akademischen Zweck benöthigen, werden hie- mit eigene Absolutorien als das dießfällige legale Beweisdocument eingeführt.

§. 2.

Diese Absolutorien sind den öffentlichen Rechts Hörern der Facultäten und den öf- fentlichen oder privatim studirenden Schülern der k. k. Rechtsakademien auf eigens dazu vorgedruckten Blanqueten auszufertigen.

§. 3.

Diese Absolutorien haben zum Unterschiede von den Abgangszugnissen (Univerfi- tätszugnissen)

1. Die Aufschrift „Absolutorium“ zu führen,
2. die Auführung aller Collegien zu enthalten, welche der Candidat während sei- ner ganzen akademischen Studienzeit an einer und derselben oder an den verschiedenen rechts- und staatswissenschaftlichen Lehranstalten, an denen er studirt hat, gehört, oder aus welchen er als Privatstudirender einer k. k. Rechtsakademie die Prüfungen abge- legt hat,
3. im Eingange den ausdrücklichen Beisag zu enthalten, daß derselbe seine volle akademische Studienzeit den bestehenden Anordnungen gemäß zurückgelegt habe.

Im Uebrigen sind sie im Wesentlichen nach den bisher für die Abgangszugnisse geltenden Anordnungen auszufertigen.

§. 4.

Ob ein Candidat während und nach seiner vollendeten Studienzeit auch die ihm obliegenden theoretischen Staatsprüfungen abgelegt habe, darüber hat das Absolutorium nichts zu enthalten, sondern hierüber ist der Beweis durch die Staatsprüfungs-Zeugnisse herzustellen.

§. 5.

Solche Absolutorien beizubringen, sind nur diejenigen zur Aufnahme in die Con- ceptspraxis oder zur letzten Staatsprüfung sich meldenden Candidaten nicht verpflichtet, welche, ohne regelmäßigen Besuch der Universitätsvorlesungen, den rechts- und staats- wissenschaftlichen Studien auf Grundlage des hierortigen Erlasses vom 2. October 1855 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 172, Absatz 7 *) sich gewidmet haben.

Dieselben werden sich bei ihrer Meldung zur Conceptspraxis lediglich mit der be- züglichen Bewilligung des Unterrichtsministeriums und mit den Zeugnissen über die mit gutem Erfolge abgelegten theoretischen Staatsprüfungen auszuweisen haben.

§. 6.

Diejenigen Studirenden, welche ein Absolutorium zu erhalten wünschen, dürfen um dasselbe sich schon im Laufe ihres letzten Studiensemesters bei dem betreffenden Deca- nate oder Directorate melden.

*) Landes-Regierungs-Blatt vom Jahre 1855, erste Abtheilung, XXXVI. Stück, Nr. 185, Seite 385.

przepisów potrzebują o tém dowodu do jakiegobądź celu praktycznego lub akademicznego, zaprowadzają się niniejszém właściwe absolutorye jako odpowiednie prawne dokumenta dowodu.

§. 2.

Absolutorya wydawane być mają publicznym słuchaczom prawa w fakultetach, tudzież publicznym lub prywatnym uczniom C. K. Akademij prawniczych na wydrukowanych w tym właśnie celu blankietach.

§. 3.

Absolutorya te prowadzić będą dla różnicy od świadectw odchodowych (świadectw uniwersyteckich)

1. Napis „absolutoryum“,

2. zawierać będą wyszczególnienie wszystkich kolegiów, słuchanych przez kandydata podczas jego całego czasu nauk akademicznych w jednym i tymże samym lub w różnych zakładach naukowych prawniczych i politycznych, do których na nauki uczęszczał, lub z których jako uczeń prywatny C. K. akademii prawniczej examina złożył.

3. Umieszczą na wstępie wyraźny dodatek, iż tenże całkowity swój czas nauk akademicznych odbył zgodnie z istniejącemi przepisami.

Zresztą wydawane być mają zgodnie z istotą dotychczasowych Rozporządzeń względem świadectw odchodowych.

§. 4.

Czy kandydat podczas i po ukończonym czasie nauk złożył teoretyczne examina Rządowe, do których jest obowiązany, nie czyni o tém absolutoryum żadnej wzmianki, ale dowód o tém uskutecznia się przez zaświadczenia examinatorów Rządowych.

§. 5.

Do przedłożenia takich absolutoryów ci tylko meldujący się do przyjęcia w praktykę conceptową albo do ostatniego examinu Rządowego kandydaci nie są obowiązani, którzy bez regularnego uczęszczania na odczyty uniwersyteckie, poświęcili się prawniczym i politycznym naukom na podstawie tutejszego Rozrządzenia z dnia 2 Października 1855 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 172, ustęp 7 *).

Takowi mają się wykazać przy swém do praktyki conceptowej zameldowaniu jedynie odnośném przyzwoleniem Ministerstwa Oświecenia i zaświadczeniami o złożonych z dobrym skutkiem teoretycznych, examinach Rządowych.

§. 6.

Uczniowie, którzy życzą sobie otrzymać absolutoryum, mogą o to już w biegu swego ostatniego półrocza nauk meldować się w przyzwoitym dekanacie lub dyrektoracie.

*) Dziennik Rządu Krajowego z roku 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XXXVI, Nr. 185, strona 385.

Sie haben hiebei ihre sämmtlichen Studiendocumente (Maturitätszeugniß, Meldungsbuch, Prüfungszeugnisse aller Art u. s. w.) im Originale oder in Duplicaten beizubringen.

§. 7.

Die Beurtheilung, ob der Candidat nach den bestehenden Vorschriften seine Studien vollgiltig absolvirt habe, steht zunächst den Decanen der Professorencollegien und Directoren der Rechtsakademien zu.

In zweifelhaften Fällen aber, und insbesondere, wenn es sich um solche Candidaten handelt, welche sonst ordentlich und fleißig ihre Studienzeit verwendet, welche aber, sei es in ihrem Studiengange, sei es in der Stundenzahl der von ihnen gehörten Collegien, namentlich in der Uebergangsperiode, nicht vollkommen den bestehenden Anordnungen gemäß ihre Studien eingerichtet haben, wird hiermit die Entscheidung einer Commission übertragen, welche an den rechts- und staatswissenschaftlichen Facultäten aus dem fungirenden Decan und zwei Decanen der nächstvorhergegangenen Decanatsperioden, — an den Rechtsakademien aus dem Director und zwei speciell von dem Unterrichtsministerium hiezu bestimmten ordentlichen Professoren zu bestehen hat.

Auch in Pesth und Krakau hat letztere Anordnung in solange zu gelten, bis die Einsetzung der ordentlichen akademischen Functionäre die Möglichkeit bieten wird, an ihnen die Commission in gleicher Weise wie an den übrigen Universitäten zu organisiren.

§. 8.

Findet die betreffende Commission die Ausfertigung eines Absolutoriums unzulässig, so hat der Vorstand derselben dieß dem Candidaten schriftlich unter beigefügter Motivirung zu eröffnen, wogegen diesem, je nachdem er an einer Facultät oder an einer Rechtsakademie zuletzt studirt hat, der Recurs an die akademische Oberbehörde oder an das Ministerium offen steht.

§. 9.

Die bisher bestandenen Abgangs- (Universitäts-) Zeugnisse sind weiterhin nur für solche Rechtshöher auszustellen, welche von einer rechts- und staatswissenschaftlichen Lehrabtheilung (Facultät oder Rechtsakademie) an eine andere, behufs der Fortsetzung ihrer Studien überzutreten, oder aus letzteren vor Vollendung derselben auszutreten gedenken.

Für dieselben werden neue Formularien unter Einem hinausgegeben. Bei der Ausfertigung dieser neuen Abgangszeugnisse hat die detaillirte Aufzählung der gehörten Collegien zu entfallen und sich das Zeugniß lediglich auf die Bestätigung der geschehenen Aufnahme, der an der Lehranstalt zugebrachten Studienzeit und auf die Bemerkungen bezüglich des akademischen Benehmens des Candidaten zu erstrecken.

Im Uebrigen sind sie auch fernerhin nach den mit den hierortigen Erlässen vom 10. und 29. März 1850 (Reichs-Gesetz-Blatt, Nr. 117 und 144) getroffenen Anordnungen, soweit dieselben durch die voranstehenden Verfügungen nicht aufgehoben oder

Przytém obowiązani są załączyć wszystkie swe dokumenta nauk (świadcstwo dojrzałości, książkę meldunkową, zaświadczenia examinów wszelkiego rodzaju i t. d.) w oryginale albo w duplikatach.

§. 7.

Osądzenie, czy kandydat odbył nauki swe zgodnie z istniejącymi przepisami, przystoi naprzód dziekanom kolegiów profesorskich i dyrektorom akademij prawniczych.

W wątpliwych zaś razach, a zwłaszcza gdy idzie o takich kandydatów, którzy wprawdzie porządnie i pilnie odbyli swój czas nauk, którzy jednak, czy to w toku swych nauk, czy téż w liczbie godzin słuchanych przez nich kolegiów, mianowicie w okresie przechodnim, nie urządzili swych nauk zupełnie zgodnie z istniejącymi przepisami, oddane będzie rozstrzygnięcie komisji, złożonej w fakultetach prawniczych i politycznych z rzeczywistego dziekana i dwóch dziekanów ostatnio-poprzednich okresów dziekańskich, w akademiach prawniczych z dyrektora i dwóch szczegółowo od Ministerstwa Oświecenia ku temu przeznaczonych zwyczajnych profesorów.

Ostatnie rozządzenie obowiązywać ma także w Peszcie i Krakowie na tak długo, dopóki ustanowienie zwyczajnych akademickich funkcyonaryuszów nie przedstawi możebności, uorganizowania w nich komisji w równy sposób, jak po innych Uniwersytetach.

§. 8.

Jeżeli przyzwoita komisja wydanie absolutoryum uzna nie podobnem, tedy przełożony jej uwiadomi o tém kandydata pisemnie z dodaném umotywowaniem, któremu w razie takim, wedle tego, czy na fakultecie, czy w akademii prawniczej słuchał nauk w ostatnim czasie, przysłuża rekurs do wyższej Władzy akademickiej lub do Ministerstwa.

§. 9.

Dotychczasowe świadectwa odchodowe (uniwersyteckie) wydawane nadal będą tylko takim słuchaczom prawa, którzy przechodzą z jednego oddziału prawniczo-i polityczno-naukowego do innego celem kontynuowania swych nauk, lub występują z ostatnich przed ich ukończeniem.

Dla tychże wydadzą się równocześnie nowe formularze. Przy wydawaniu tychże nowych świadectw odchodowych odpadnie szczegółowe wyliczenie słuchanych kolegiów, a świadectwo umieści tylko potwierdzenie skutecznego przyjęcia, czasu nauk przebytego w zakładzie naukowym i uwagi względem akademicznego prowadzenia się kandydata.

Zresztą wydawane być mają i nadal wedle przyjętych w tutejszych Rozządzeniach z dnia 10 i 29 Marca 1850 (Dziennik Praw Państwa, Nr. 117 i 144) postanowień, o ile takowe niniejszemi Rozporządzeniami nie są zniesione lub zmie-

abgeändert sind, auf den hiefür bestimmten und zur Hervorhebung ihres Unterschiedes von den Absolutorien in kleinerem Formate vorgedruckten Blanqueten auszufertigen.

§. 10.

Absolutorien und Abgangszeugnisse der genannten Universitäten und Rechtsakademien sind fortan in der Sprache auszustellen, in welcher die Formulare hinausgegeben werden.

§. 11.

Von jedem Abgangszeugnisse und jedem Absolutorium ist das Concept oder ein Pare bei den akademischen Acten in eigenen Fasciceln wohl aufzubewahren, um nöthigen Falles hiernach Duplicate ausfertigen zu können.

§. 12.

Auf die absolvirten Rechtshörer der Universitäten Padua und Pavia, sowie auf die theologischen, medicinischen und philosophischen Facultäten der übrigen Universitäten, haben diese Bestimmungen vorläufig noch keine Anwendung.

Thun m. p.

53.

Erlaß des Finanzministeriums vom 4. April 1856,

über die Abgrenzung des unmittelbaren Amtsgebietes der Berghauptmannschaft in Salathna und der Amtsbezirke der exponirten Bergcommissäre derselben, mit Rücksicht auf die neue politisch-gerichtliche Organisirung von Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 48, ausgegeben am 17. April 1856.

54.

Erlaß des Finanzministeriums vom 5. April 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 49, ausgegeben am 17. April 1856),

giltig für alle Kronländer,

womit das bisher bestandene provisorische Central-Fiscalamt in Temeswar in eine Finanzprocuratur umgestaltet wird.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 23. März 1856 die Umstaltung des bisherigen provisorischen Central-Fiscalamtes zu Temeswar in eine Finanzprocuratur nach den für die Finanzprocuraturen überhaupt bestehenden Grundsätzen Allergnädigst zu genehmigen geruht.

Die k. k. Finanzprocuratur zu Temeswar tritt sofort in Wirksamkeit.

Freiherr von Bruck m. p.

nione, na przeznaczonych ku temu, a dla uwydatnienia różnicy od absolutoryów w mniejszym formacie wydrukowanych blankietach.

§. 10.

Absolutorya i świadectwa odchodowe pomienionych uniwersytetów i akademij prawniczych wydawane nadal będą w tym języku, w którym wydane zostaną formularze.

§. 11.

Z każdego świadectwa odchodowego i z każdego absolutoryum schowany będzie starannie koncept lub *Pare* w aktach akademicznych we właściwych fascykułach, by z nich w razie potrzeby wydawać można duplikaty.

§. 12.

Do ukończonych słuchaczy prawa uniwersytetów Padwy i Pawii i do fakultetów teologicznych, medycznych i filozoficznych innych uniwersytetów, niniejsze Rozządzenia nie mają jeszcze żadnego zastosowania.

Thun m. p.

53.

Rozządzenie Ministerstwa Skarbu z d. 4 Kwietnia 1856,

o odgraniczeniu bezpośredniego obrebu urzędowego starostwa górniczego w Zalańnie i powiatów urzędowych exponowanych ich komisarzy górniczych, ze względem na nową polityczno-sądową organizacją w Siedmiogrodzie.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 48, wydaną d. 17 Kwietnia 1856.

54.

Rozządzenie Ministerstwa Finansów z d. 5 Kwietnia 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 49, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

mocą którego istniejący dotąd prowizoryczny centralny urząd fiskalny w Temeswarze przemienionym zostaje na prokuraturę finansową.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 23 Marca 1856 r., raczył Najjaśniejszy Pan Jego C. K. Apostolska Mość Najlaskawiej zatwierdzić przeistoczenie dotychczasowego prowizorycznego urzędu fiskalnego centralnego w Temeswarze na prokuraturę finansową, wedle zasad, dla prokuratur finansowych ogólnie istniejących.

C. K. prokuratura finansowa w Temeswarze wchodzi natychmiast w życie.

Baron Bruck m. p.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. April 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 50, ausgegeben am 17. April 1856,

giltig für alle Kronländer,

mit welcher, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 2. April 1856, einige Bestimmungen zu den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 kundgemacht werden.

Zu Folge Allerhöchster Entschliessung vom 2. April 1856 haben zu den Gesetzen vom 9. Februar und 2. August 1850 nachstehende Bestimmungen in Wirksamkeit zu treten:

1. Wenn die zur unmittelbaren Entrichtung der Gebühren verpflichteten Personen die zur Gebührenbemessung erforderlichen Behelfe und Nachweisungen innerhalb der zur Anzeige des Rechtsgeschäftes gesetzlich anberaumten Frist nicht einbringen können, so sind dieselben verpflichtet, um Fristerweiterung unter Nachweisung der obwaltenden Umstände und des Zeitbedürfnisses anzusuchen.

Das Gesuch ist, wenn die Mittheilung des gebührenpflichtigen Actes einem Gerichte obliegt, bei diesem; in anderen Fällen bei dem zur Gebührenbemessung bestimmten Amte einzubringen.

Ist eine Fristerweiterung nicht nachgesucht und erwirkt worden, und wird die gesetzliche Frist oder wird die erweiterte überschritten, so sind die Parteien durch Ordnungsstrafen zur Erfüllung ihrer Verpflichtung anzuhalten.

Die Ordnungsstrafen sind mit 5 bis 50 fl. und im Falle der Erfolglosigkeit dieser Strafen mit 50 bis 100 fl. zu bemessen. Sie können aber auch mit jenem Betrage, welcher den fünfprocentigen Zinsen von der erst zu bemessenden Gebühr für die Dauer der Fristüberschreitung entspricht, angedroht und für den Fall zuerkannt werden, wenn der Gebührenpflichtige oder sein Vertreter bei eingetretener Fristüberschreitung nicht nachweist, daß die Ueberreichung der Behelfe oder Nachweisungen in der gegebenen Frist ohne sein Verschulden unterblieben ist.

Die Dauer der Fristüberschreitung wird von dem Tage nach Ablauf der zur Ueberreichung der Behelfe und Nachweisungen offen gewesenen Frist bis zum Tage der Ueberreichung berechnet.

Die Zuerkennung der Ordnungsstrafen steht den Finanz-Bezirksbehörden, bei Nachlaß-Ausweisen aber und überhaupt, wenn die Erhebung der Grundlagen der Gebührenbemessung von den Gerichten gepflogen wird, diesen zu.

Zum Vollzuge jener Ordnungsstrafen, welche sich nach dem Betrage der erst zu bemessenden Gebühr richten, haben die Gerichte auf dem Nachlaßausweise und überhaupt auf der an das zur Gebührenbemessung bestimmte Amt gelangenden Mittheilung die Zuerkennung dieser Ordnungsstrafe und die Dauer der Fristüberschreitung zu bemerken.

55.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 6 Kwietnia 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 50, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych.

którem obwieszczone zostają niektóre Postanowienia do ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850, w skutek Najwyższej Uchwały z dnia 2 Kwietnia 1856 r.

W skutek Najwyższej Uchwały z dnia 2 Kwietnia 1856 r. wejść mają w życie w dodatku do ustaw z dnia 9 Lutego i 2 Sierpnia 1850 r. następujące Postanowienia:

1. Jeżeli osoby ulegające obowiązkowi bezpośredniego opłacenia należności, nie mogą przedłożyć potrzebnych do wymierzenia należności alegatów i wykazów w terminie, prawnie wyznaczonym do oznajmienia interesu prawnego, wówczas obowiązane są prosić o odroczenie terminu, udowadniając okoliczności zachodzące i potrzebę czasu.

Podanie wniesionem być winno do sądu, jeżeli zakomunikowanie aktu, należności ulegającego, jego jest rzeczą; w innych przypadkach do urzędu, przeznaczonego do wymierzenia należności.

Jeżeli nie proszono i nie pozyskano odroczenia terminu, a termin prawem ustanowiony lub odroczonej przekroczone, wówczas strony karami porządku zniewolone być mają do wypełnienia obowiązku swego.

Kary porządku wymierzone być winny w kwocie 5 aż do 50 Złr., a w razie ich bezskuteczności od 50 do 100 Złr. Mogą atoliż zagrożone być także w kwocie, odpowiedniej prowizyom pięćprocentowym od należności, mającej dopiero być wymierzoną, za przeciąg przekroczenia terminu, co téż orzeczonem być ma w tym razie, gdy należnościom ulegający lub zastępca jego w zaszłym przestąpieniu terminu nie wykaże, iż podanie alegatów lub wykazów bez winy jego zaniechanem zostało w terminie danym.

Przeciąg przestąpienia terminu liczonym będzie od dnia po upływie terminu w otwarciu zostającego do podania alegatów i wykazów, aż do dnia podania.

Orzeczenie kar porządkowych przysłuża władzom powiatowym finansowym, przy wykazach zaś spadkowych, i w ogólności, jeżeli dochodzenie podstaw wymierzenia należności przez sądy odbywa się, tymże.

Co do przeprowadzenia kar porządkowych, stósujących się do sumy należności, dopiero się wymierzyć mającej, sądy na wykazie spadkowym, a w ogólności na komunikacyi nadesłanej do urzędu, mającego przeznaczenie wymierzenia należności, nadmienić winny o orzeczeniu téj kary porządkowej i o przeciągu przestąpienia terminu.

2. Wird die gesetzliche Zahlungsfrist überschritten, so sind von dem auf den letzten Tag dieser Frist folgenden Tage angefangen fünfprocentige Verzugszinsen von der zu erlegenden Gebühr nebst derselben (im lombardisch-venetianischen Königreiche statt des Capo soldo) zu entrichten.

In der Regel sind diese Verzugszinsen auch dann zu entrichten, wenn eine Erweiterung der Zahlungsfrist zugestanden worden ist.

Freiherr von **Bruck** m. p.

56.

Erlaß der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 6. April 1856,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 51, ausgegeben am 17. April 1856),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend die Ermächtigung mehrerer venetianischen Nebenzollämter zur Verzollung legitimirter Weine aus den Zollausschlüssen.

Die nach der Anmerkung 1 zur Abtheilung 27 des Zolltarifes vom 5. December 1853 bei der Einfuhr zur See auf Hauptzollämter II. Classe beschränkte Befugniß zur Verzollung legitimirter Weine aus Dalmatien oder überhaupt aus den Zollausschlüssen gegen ermäßigten Zoll in unbeschränkter Menge, wird von den am Po liegenden venetianischen Nebenzollämtern I. Classe folgenden, als: Santa Maria in Punta, Crespino, Polesella, Vallice und Ficarolo verliehen. Diese Verfügung hat von dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den erwähnten Nebenzollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

57.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 11. April 1856,

betreffend die Verlegung des Controlamtes in Würbenthal nach Zuckmantl.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 52, ausgegeben am 17. April 1856.

58.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 14. April 1856,

betreffend die, von Seiner k. k. Apostolischen Majestät Allergnädigst bewilligte Errichtung eines Comitatsgerichtes für das Szabolcszer Comitats im Großwardeiner Oberlandesgerichtsprängel mit dem Amtssitze in Nagyhállo.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XIV. Stück, Nr. 53, ausgegeben am 17. April 1856.

2. Jeżeli przekroczonym jest prawny termin wypłaty, wówczas, poczynając od dnia następującego po dniu ostatnim terminu tego, opłacone być winny pięć-procentowe prowizye zaległości od należitości, złożoną być mającej wraz z tą (w Królestwie Lombardzko-Weneckim zamiast *Capo soldo*).

W powszechności te prowizye zaległości także i wtedy opłacone być winny, jeżeli dozwoloném zostało odroczenie terminu wypłaty.

Baron **Bruck** m. p.

56.

Rozrządzenie Ministerstw Finansów i Handlu z dnia 6 Kwietnia 1856.

(Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 51, wydana dnia 17 Kwietnia 1856),

obowiązujące w Krajach Koronnych, powszechnym oobrem celnym objętych,

dotyczące upoważnienia niektórych urzędów celnych bocznych weneckich do oclenia win wylegitymowanych z wyłączeń celnych.

Mocą uwagi 1 do oddziału 27 taryfy celnej z dnia 5 Grudnia 1853 r. ograniczone przy wprowadzeniu morzem na urzędy celne główne klasy II upoważnienie do oclenia win wylegitymowanych z Dalmacyi lub ogólnie z wyłączeń celnych za cłem zniżoném, w ilości nieograniczonej, udzieloném zostaje następującym weneckim urzędom celnym bocznym klasy I nad Padem leżącym, jako to: *Santa Maria in Punta, Crespino, Polesella, Vallice* i *Ficarolo*. Rozporządzenie to wejść ma w życie z dniem, w którym takowe obwieszconém zostanie urzędom celnym bocznym wspomnianym.

Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

57.

Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 11 Kwietnia 1856,

dotyczące przeniesienia urzędu kontrolnego w Würbenthal do Zuckmantl,

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 52, wydaną dnia 17 Kwietnia 1856.

58.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów z dnia 14 Kwietnia 1856,

dotyczące utworzenia sądu komitatowego dla Komitatu Szabolskiego w obrębie wyższego sądu krajowego Wielko-Warażyńskiego z siedziskiem urzędowem w Nagy-Kálló, w skutek Najłaskawszego Zezwolenia Jego C. K. Apostolskiej Mości.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XIV, Nr. 53, wydaną dnia 17 Kwietnia 1856.

